

Zawidyja ‘to, co kogoś martwi, co wywołuje smutek’

Ja take zawidyje miałam w życiu, że nie do opowidzenia (Luchów Dolny). Z dziećmi to ino wieczna zawidyja, małe czy wielgie to jedna zawidyja (Bukowina). A co tam bedziem mówić o tych zawidyjach, lepi o czym przyjemnym, wesołym (Potok Górny).

Źródła: PM, MG.

Geografia: okolice Biłgoraja.

D. lp. *zawidyi*; D. lm. *zawidyjów*; wymowa: *zabidyja*.

Por. *frasunek, kanowód, kłopot, strapienie, zgryzota, zmartwienie*.

Halina Pelcowa, *Słownik gwar Lubelszczyzny. Tom XII. Czynności – Miary – Uczucia – Cechy i właściwości – Inne. Teksty gwarowe. Indeks haseł*, Lublin 2023.

Regionalne dziedzictwo językowe Lubelszczyzny o charakterze etnicznym: Słownik gwar Lubelszczyzny (tomy VI-XII) z dokumentacją leksykograficzną, kartograficzną, ikonograficzną i dźwiękową.

Projekt realizowany w ramach programu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego pod nazwą Narodowy Program Rozwoju Humanistyki na podstawie decyzji nr 0125/NPRH7/H11/86/2018 – w latach 2018-2023.

Kierownik projektu: prof. dr hab. Halina Pelc